

عنوان مقاله:

نقش ساختار سبز در انسجام بخشی به بافت میانی شهر نمونه موردی: شهر شهرضا

محل انتشار:

اولین همایش ملی بافت میانی شهرهای ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمود قلعه نویی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان

شیرین دهقان زاد - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

مشکلات زیست محیطی ناشی از شهرسازی مدرن و الگوی رشد ماشینی و پراکنش شهری در دهه های پایانی قرن 20 که منجر به نزول کیفیت محیط شهرها شد، برنامه ریزان شهری را بر آن داشت تا برای دست یابی به شهری پایدارتر، به دنبال الگوهای ساختاری و فرم شهری پایدارتر باشند، چرا که رشد و گسترش محله های مسکونی به ویژه در بافت میانی و جدید شهر، اغلب بدون توجه به ابعاد و شاخص های توسعه پایدار صورت گرفته، موجب هدررفت منابع طبیعی شده و با اهداف توسعه پایدار در تعارض و تقابل قرار دارد. ساختار سبز شهری به عنوان ساختاری منسجم و برگرفته از رویکرد پایداری شهری، الگویی همراه با فضاهای تعامل اجتماعی سرزنده و حل مشکلات زیست محیطی از جمله آلودگی هوا را برای شهرها فراهم می آورد و یکپارچگی و انسجام محلات و بافت های شهری را سبب می شود. هدف پژوهش حاضر، مکان یابی بهینه فضاهای سبز از طریق ساختار سبز شهری، در راستای ایجاد انسجام در بافت میانی شهر شهرضا است تا بتواند کیفیت زندگی شهروندان را بهبود بخشد و شهر را به شاخص های پایداری نزدیک تر نماید. در این راستا، فضاهای سبز در ساختار سبز شهری شهرضا مورد بررسی قرار گرفته اند، سپس از طریق تحلیل در نرم افزار GIS، این فضاها در بافت شهری شهرضا جانمایی گردیده اند. طرح ساختار سبز شهری که متناسب با فضاها و عناصر طبیعی بالقوه و بالفعل شهرضا تعیین و بومی سازی شده و عامل انسجام بخشی به شهر از طریق عناصر طبیعی است، نتیجه انجام این پژوهش است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، ساختار سبز شهری، بافت میانی، فضاهای سبز شهری، شهر شهرضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/517791>

